

ON ECONOMIA

Sostenibilitat

La 'canibalització' dels preus amenaça les energies renovables

- Els inversors que volen rendiment a curt termini es retiren per la caiguda de preus

ON ECONOMIA

Transició energètica

https://www.elnacional.cat/oneconomia/ca/sostenibilitat/canibalitzacio-preus-amenaca-energies-renovables_15...

Germán Aranda

Lunes, 26 enero 2026

Els inversors que volen rendiment a curt termini es retiren per la caiguda de preus

Fa uns quants anys que la curiosa paraula "**canibalització**" apareix com a amenaça entre els negocis d'energia renovable. Però mai ho havia fet amb tanta força com en els darrers mesos, quan la caiguda dels preus de la llum en hora solar per la gran quantitat d'oferta redueix la rendibilitat i desincentiva la inversió en aquests projectes, especialment la inversió a curt termini o l'especulativa. El ràpid desenvolupament espanyol en renovables ha posat més oferta que demanda al sistema, però a Catalunya aquest desenvolupament no s'ha donat. I ara, quan més voluntat política hi ha perquè creixi, la **canibalització** se suma a altres obstacles: la saturació de la xarxa, la lentitud administrativa i l'oposició d'ajuntaments, agricultors i plataformes a una gran quantitat de projectes.

El portaveu de la patronal fotovoltaica UNEFCAT, Salvador Salat, explica que "**canibalització** és la paradoxa que es dona quan, com més renovables fem i més energia posem al mercat sense que augmenti la demanda, el preu baixa". "En comptes de generar més ingressos, genera menys ingressos. És un problema d'abundància", aclareix. "Hem instal·lat tanta renovable a Espanya que a l'hora punta de sol, el preu està per sota del cost perquè n'hi ha molta més de la que es pot consumir", afegeix.

Des de Madrid, el **director general d'UNEF José Donoso** afegeix que **"és un problema que s'accentua a la primavera i a la tardor, perquè hi ha sol i vent i a més no hi ha aires condicionats ni calefaccions pel costat de la demanda"**. "El preu mitjà l'any passat va ser de 36 euros per megavat hora. És un preu una mica baix. Però si el promotor fa bé la seva feina, cobrarà una mica més", diu Donoso. "Els inversors que han sigut molt optimistes o que volien grans retorns a curt termini sí que s'han equivocat. Però a llarg termini, i un parc fotovoltaic és una inversió a 25-30 anys, hi haurà més demanda, bateries i més retorn", afegeix. Els contractes a llarg termini (PPA) estan a més protegits d'aquesta variabilitat de preus: no es beneficien de les pujades, però tampoc pateixen les baixades, com una hipoteca a tipus fix.

Tot i que reconeix que és "una amenaça", Salat és optimista pel que fa a Catalunya i les solucions a mig termini. "Cal que creixi l'electrificació, la demanda", diu, posicionament que comparteix **Albert Banal Estanol, professor de la Universitat Pompeu Fabra - Barcelona School of Management (UPF - BSM)**. "Cal buscar formes que sigui rendible, ja sigui amb emmagatzematge, amb més electrificació o noves subhastes públiques que ara no sortirien desertes", afegeix Banal.

Salat explica que "el que fa que la llum sigui molt cara durant el dia és que hi ha **molta més disponibilitat que durant la nit**", però això podrà equilibrar-se quan s'incorporin les bateries d'emmagatzematge al sistema. El que fan és guardar l'electricitat provinent de la fotovoltaica (o de l'eòlica) per a fer-la servir quan no hi ha sol o vent. Espanya va regular fa poc les bateries i es troba ara en procés de desenvolupament de projectes, per la qual cosa encara trigarà una mica a traslladar-se al mercat. "Això reduirà els diferencials entre dia i nit i, amb l'augment de la demanda, acabarem tenint un preu molt estable", defensa Salat.

Quan **les nuclears tanquin, a més, també hi haurà menys energia disponible** i compensarà una mica els preus. A més, Salat veu un avantatge competitiu a Catalunya, justament procedent de la seva paràlisi en renovables. "A les regions on hi ha moltes renovables, es dona un fenomen, el *curtailment*, que és l'apagada forçosa de generació quan hi ha un excés d'energia. A Catalunya això no es dona, perquè no hi ha tantes renovables, venen d'altres punts d'Espanya. I això fa que les inversions aquí puguin ser més productives que a altres indrets", explica.

"Tenim uns **preus desincentivadors, però el mercat s'autoregularà**", diu Salat, que creu que la caiguda de preus és més **"un fre a l'especulació"** que no pas a la inversió. "Sí que estem veient més problemes per finançar els projectes i canvi de mans d'empreses o de parcs. No serà molt positiu, però algunes empreses grans poden absorbir d'altres petites per dificultat de finançament", reconeix. Més instruments financers del sector públic per a promotors petits poden compensar en part aquest risc, diu.

Banal reconeix que és "preocupant" l'efecte de la canibalització de preus, però veu **"mecanismes per fer que sigui rentable" l'electricitat**. Desplaçar més demanda a les franges diurnes, accelerar l'electrificació de la indústria i dels automòbils i incorporar bateries són algunes de les solucions. Però Banal creu que "Europa està fent passes enrere" en la seva aposta per les renovables, com la flexibilització dels terminis per descarbonitzar l'automoció. "És veritat que l'inversor pot decidir esperar que pugin els preus per invertir, però també n'hi ha que tenen una visió a llarg termini. També

cal que des de les institucions es transmeti un missatge d'estabilitat i compromís amb les renovables", completa.

Ni Salat ni Banal creuen que els 3.600 MW renovables que té Catalunya en tramitació estiguin en perill per la *canibalització* . Però és que calen 8.000 més que aquests per arribar als objectius de 2030 i això és pràcticament el doble del que hi ha instal·lat, 5.000 MW que compten els 1.800 d'hidràulica.